

[Holger Larsen (Odense A.)]

danne Forhøjelser. Vi har stillet mange Ændringsforslag om Reguleringer af de forskellige Sætser paa Grundlag af de Stigninger, der er foregaaet i de faglærtes Lønninger. Det forekommer mig, at naar vi her i Rigsdagen har anerkendt, at der skal foregaa en saadan Regulering, er Tiden inde til ved en Revision af hele Ulykkesforsikringsloven at faa indført Reguleringsbestemmelser, saaledes at Erstatningerne automatisk kan blive reguleret hvert Aar pr. 1. April.

Selve Spørgsmaalet om en gennemgribende Revision af hele denne Lovgivning melder sig jo nu. Den højtærede Arbejds- og Socialminister har allerede i Gaar, da vi behandlede Lovforslaget om Erstatning til Militærinvaliderne, givet Tilsagn om, at han vilde gaa i Gang med en Revision af den Lovgivning. Det takker jeg ham for ligesom for Tilsagnet om at ville foretage en Revision af den Lov, vi her behandler. Men jeg forstaar, at Ministeren ikke mener, det har nogen særlig Hast. Mine Partifæller i det andet høje Ting har jo faaet et Ændringsforslag forkastet om, at et saadant Revisionsforslag skulde forelægges Rigsdagen senest 1. November 1946.

Da det foreliggende Lovforslag gerne skulde vedtages i det høje Ting i Løbet af Dagen i Dag, og da Regeringen og dens Støttepartier ved Behandlingen i Landstinget har modsat sig de midlertidige Ændringer, der var foreslaaet fra vor Side om Grundtaksterne og om en Revisionsbestemmelse, er jeg klar over, at vi ikke vil opnaa noget ved at kræve Udvalgsbehandling i dette Ting — der er jo heller ikke levnet Tid dertil. Vi skal ogsaa afstaa fra at stille Ændringsforslag.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne, at vi tager Lovforslaget, saaledes som det er fremsat her i det høje Ting. Jeg vil dog gerne sige til den højtærede Minister, at hvis et Forslag om Revision af hele denne Lovgivning skulde lade vente alt for længe paa sig, agter vi fra Socialdemokratiets Side at forelægge et saadant Forslag her i Tinget i Løbet af næste Rigsdagssamling. Vi kan ikke være bekendt vedblivende at staa paa de nuværende lave Grundtakster.

Efter Lovforslaget vil Dagpengesætserne nu komme til at udgøre 7 Kr. 95 Øre

pr. Dag. Der er ingen, der tror paa, at en Familie kan leve heraf, saaledes som Leveomkostningerne ligger for Øjeblikket, og Forholdet er jo det, at en ulykkesramt Familie kan komme ud for gennem længere Tid at skulle være henvist til at leve af og klare sig med denne Dagpengesats. De Erstatninger, der udbetales ved Invaliditet og Død, er ogsaa for smaa. Maksimumbeløbet sættes nu op til 3500 Kr.; det er det Beløb, Erstatningerne udregnes efter, og det staaar heller ikke i noget rimeligt Forhold til de nuværende Leveomkostninger. De Arbejdere, der gør deres Indsats i Erhvervslivet og Produktionen, og som daglig staaar i Fare for at blive Invalid eller komme ud for Ulykkestilfælde paa Arbejdspladsen, maa have Krav paa, at den Hjælp, der udbetales, bliver af en saadan Størrelse, at der til Hjemmenes Sorg ikke ogsaa skal føjes Nød og Fattigdom. Og jeg ved, at det er Tilfældet i Dag. Vi har ogsaa set, hvorledes der rundt omkring paa vore Gader og Pladser er Invalid, der er kommet til Skade paa Arbejdspladsen, og som er henvist til at tjene ekstra ved at køre rundt med en Lirekasse. Jeg synes ikke, det danske Samfund i det lange Løb kan byde de Folk, der er blevet Invalid i Kraft af deres Indsats i Produktionslivet, saadanne Vilkaar, og det høje Tings Medlemmer har jo ogsaa erkendt, at vi ikke kan bygge en ny Erstatningslovgivning op paa den nuværende almindelige Ulykkesforsikringslovs Grundtakster. Da vi i 1945 gennemførte en Lovgivning om Erstatning til Besættelsestidens Ofre og Krigsforsikring for søfarende, blev Erstatningsbeløbene af en ganske anden Størrelse end dem, vi opererer med i denne almindelige Ulykkesforsikringslov.

Jeg udtrykker da det Haab, at vi i dette høje Ting i Løbet af det kommende Aar fra alle Sider skal kunne blive enige om at gennemføre en haardt tiltrængt Revision, og jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det er forelagt for det høje Ting.

Jensen-Broby: Idet jeg henholder mig til den højtærede Arbejds- og Socialministers Udtalelser, skal jeg ikke gøre ret mange Bemærkninger. Vi ved alle, at der